

Sväté omše

21.9.	Pondelok <i>Sv. Matúš, apoštol</i>	Nižný Hrušov	7:30	+ Marián, Anna
22.9.	Utorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	18:00	+ Michal, Anna, Michal, Mária
23.9.	Streda <i>Sv. Pia z Pietrelciny, kňaza</i>	Rakovce n/O	17:00	+ r. Kozelovej
24.9.	Štvrtok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	Alena s rod.
25.9.	Piatok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	r. Vaverčáková
26.9.	Sobota <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	7:30	vlastný úmysel
27.9.	26. Nedel'a v cez rok	Nižný Hrušov	8:00	za farnosť – sv. omša pre seniorov
Rakovce n/O		9:15	+ Ján, Helena	
Nižný Hrušov		10:30	vlastný úmysel	
Nižný Hrušov		15:00	Hodina milosrdenstva	

MOJE MYŠLIENKY NIE SÚ VAŠE MYŠLIENKY

Hľadajte Pána, kým ho možno nájsť, volajte ho, kým je nablízku. Nech zanechá bezbožný svoju cestu a zločinec svoje zámery, nech sa vráti k Pánovi a on sa nad ním zmiluje, k nášmu Bohu, lebo on veľkodušne odpúšťa.

Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú mojimi cestami, hovorí Pán. Lebo ako vysoko je nebo nad zemou, tak vysoko sú moje cesty nad vašimi cestami a moje myšlienky nad vašimi myšlienkami.

Kniha proroka Izaiáša – Iz 55, 6-9

Farský týždenník Náš Adonai vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrusov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archiv farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

Náš Adonai

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 14. ROČNÍK 20.09.2020

38

TROJE DVERÍ

Pred niekoľkými mesiacmi sa po dlhšom čase otvorili dvere našich kostolov a mohli sme sa tak vrátiť i verejnému sláveniu Eucharistie. Určite ste túto správu prijali v s veľkou radosťou. Avšak bola by veľká škoda, ak by sme si mysleli, že pre našu vieru sú dôležité len dvere kostola. V skutočnosti, brať vážne našu vieru znamená správne používať troje dverí: dvere kostola, dvere domu (bytu) a dvere nášho srdca.

Dvere kostola, lebo Ježiš netúži po tom, aby sme svoju vieru prežívali iba v kostole. To by bolo málo! Ježiš chce, aby sme svoju vieru žili aj za dverami kostola: v spoločnosti, v práci, škole, na ulici, s priateľmi, na návštevách...

Dvere domu (bytu), lebo Ježiš netúži po tom, aby sme svoju vieru žili iba vtedy, keď nás iní ľudia vidia, keď sme nimi „kontrolovaní“, keď sa chceme pred nimi ukázať v dobrom svetle. To by bolo málo! Ježiš chce aby sme svoju vieru žili aj za dverami svojho domu (bytu), keď nás „nikto“ nevidí, keď jediné, čo nás môže usmerňovať, je naše svedomie. Keď bojujeme so samotou, so svojimi skrytými chybami, keď oddechujeme...

A napokon dvere nášho srdca. Ježiš netúži po tom, aby sme ich otvárali oba vtedy, keď chce vojsť do nášho vnútra, keď sa nám chce prihovoriť. To by bolo málo! Ježiš chce, aby sme mu otvárali tieto dvere aj vtedy, keď chce z nášho srdca vyjsť k ľuďom v našom okolí. Keď sa chce dotknúť ich vnútra podobne, ako sa dotkol toho nášho. A je jedno, či ten druhý človek je kresťan alebo neveriaci, konzervatívce či liberál, kto ma má rád alebo kto ma nemusí... Ježiš chce cez dvere nášho srdca prísť ku každému.

Drahé sestry, drahí bratia, myslíme na to spoločne: kresťanstvo je o troch dverách. O dverách kostola, dverách domu a dverách nášho srdca. Prosme blahoslavenú Pannu Máriu, Matku Cirkvi, aby nás naučila tieto dvere správne používať.

-fr. Alan Dely, OP-

AKTUÁLNOSŤ ŽIVOTA A POSOLSTVA SV. TERÉZIE Z LISIEUX PRE ČLOVEKA DNEŠNEJ DOBY

Posolstvo sv. Terézie z Lisieux ovplyvnilo životy mnohých. Veriaci ľudia vďaka sv. Terézii našli cestu k prehĺbeniu ich duchovného života a vzťahu s Bohom. Ale rovnako aj neveriaci vďaka nej našli uprostred svojho hľadania prítomnosť živého a milujúceho Boha.

Prečo jednoduchá karmelitánka, ktorá nemala žiadne teologické vzdelanie neustále priťahuje a oslovuje toľké zástupy ľudí a následne sa stáva najmladšou Učiteľkou Cirkvi? Určitú odpoveď nachádzame v apoštolskej exhortácii Evangelii nuntiandi, pápeža Pavla VI: „Dnešný človek počúva radšej svedkov než učiteľov, a tých počúva len vtedy, ak sú zároveň svedkami.“ Terézia vo svojich dielach

nám nepodáva žiadne teologické traktáty, ale jednoducho rozpráva o svojom živote, v ktorom neprestáva hľadať Boha. Predstavuje nám cestu, ktorou sa ona sama priblížila k Bohu a po ktorej sa môžeme rozhodnúť kráčať aj my. Ukazuje nám cestu svätosti uprostred plnenia si každodenných povinností. Iste je to jeden z dôvodov, prečo sa jej „Dejiny duše“ tak rýchle šírili hneď po ich prvom vydaní - lebo ich štýl bol prístupný širokým masám. To hlavné na celej jej náuke je, že Terézia žila skôr než začala písať. Celú potrebu pravdy v napĺňaní Božieho slova sa snažila najskôr naplniť vo svojom živote. Ak Terézia vo svojich dielach väčšinou hovorí o sebe, lebo celý svoj život vidí ako svedectvo o tom, čo Boh robí v duši, ktorá je mu otvorená. Hovoriac o sebe, teda v skutočnosti hovorí o Bohu.

Tým, že Terézia rozpráva o svojej skúsenosti s Bohom, odpovedá na túžbu človeka dnešnej doby, ktorý kladie veľký dôraz na skúsenosť. Svedectvo a skúsenosť tvoria centrálnu realitu kresťanského života. Náboženská skúsenosť sa zároveň stáva prameňom teologického bádania, poznávania a prehľbovania Božieho zjavenia. Terézia je v tomto duchu expertom a učiteľkou pravej skúsenosti s Bohom, ktorá pozýva k nasledovaniu Krista. Odovzdáva nám svoju skúsenosť s Božím slovom, učí nás osvojovať si neustály kontakt s týmto prameňom Božieho poznania ako aj potrebu konkrétnych odpovedí orientovaných láskou.

MIESTO SVÄTÉHO PÍSMA V ŽIVOTE A DIELE SV. TERÉZIE

Pri pohľade na spisy sv. Terézie môžeme obdivovať množstvo priamych alebo nepriamych biblických citácií, ktoré sa v nich objavujú a familiárnosť s akou ich Terézia používa. Ide o približne 1000 biblických citácií, z čoho je asi 420 zo Starého zákona. V tomto smere Terézia predčí nielen svoju duchovnú matku, sv. Teréziu z Avily, ale aj sv. Jána z Kríža s jeho teologickým vzdelaním. Z toho dôvodu je jej náuka často prezentovaná ako „evanjeliová“, aktuálna a prístupná pre každého človeka. Z mnohých svedectiev môžeme uviesť pápeža Jána Pavla II. v apoštolskom liste „Divini Amoris Scientia“, vydanom pri príležitosti vyhlásenia sv. Terézie z Lisieux za učiteľku Cirkvi: „Priятие príkladu Teréziinho života a jej evanjeliovej náuky bolo v našom storočí rýchle, všeobecné a trvalé... Teréziine posolstvo, často zhrnuté do toho, čo nazývame „malou cestou“, nie je ničím iným ako evanjeliovou cestou svätosti otvorenej všetkým...“

Božie slovo obsiahnuté v Starom a Novom zákone sa stáva pre Teréziu hlavným prameňom jej náuky a duchovnej skúsenosti. Aby sme vedeli oceniť výnimočnosť tejto skutočnosti, musíme si uvedomiť historický kontext, v ktorom Terézia žije a píše. Terézia žije v dobe, v ktorej jednoduchý veriaci nemá ľahký prístup k Svätému písmu. Často sa k nemu dostávala iba nepriamo - cez biblické texty liturgického roka a cez čítanie Nasledovania Krista s mnohými biblickými citáciami. Nasledovanie Krista bola jediná kniha, ktorá mi vyhovovala, lebo som ešte neobjavila poklady skryté v Evanjeliu.

Až vstupom na Karmel odhaľuje Terézia tieto poklady. Od toho času je to predovšetkým Evanjeliu, ktoré ju sýti počas jej modlitieb: „pri rozjímaníach sa nadovšetko utiekam k Evanjeliu, v ktorom nachádzam všetko potrebné pre svoju úbohú dušičku. Objavujem v ňom stále nové svetlá, skryté a tajomný zmysel...“ Jej vzťah k Evanjeliu je tak silný, že ho neustále nosí pri sebe. Kompletná Biblia však mohla byť aj na Karmeli konzultovaná iba s povolením Matky.

V dobe, ktorá bola málo priaznivá a otvorená štúdiu a čítaniu Božieho slova, Terézia teda realizovala to, čo neskôr prízvukuje Druhý vatikánsky koncil: nadobudnúť nesmierne vzácne poznanie o Ježišovi Kristovi prostredníctvom častého čítania Svätého písma.